

KONGSHAUG - NYTT

LOGE NR. 15 KONGSHAUG

November / Desember 1995

Overmester Bjørn Solberg

Redaksjonskomité : Erling Riisnæs
Birger B. Vabog

Kjære brødre, hustruer og enslige hustruer .

«Dagene mørkner minutt for minutt,--» står det i høstvisen. I denne årstid blir vi minnet om naturens evige kretsvandring når solens bane er lav og ofte stenger seg bak vintertåken. Hverdagen behøver ikke være grå av den grunn. Det er opp til oss selv og gi den innhold med vår omtanke for de vi møter i våre omgivelser. Derfor vil kontakt gi mye av glede både til dem vi gjør noe for, og det vi da får tilbake. Fra Henry N. Ferguson siterer vi: « Ros er som

solskinn til menneskets ånd. Vi kan ikke blomstre og vokse uten den. Mark Twain bekjente en gang at han kunne leve tre uker på et kompliment, og han var ikke noen uvanlig dum mann. Han bare bekjente åpent det de fleste av oss innrømmer for oss selv - at vi trenger en oppmuntring fra tid til annen. Likevel er de fleste av oss altfor raske til å blåse en kald vind av kritikk, mens vi er altfor trege til å gi andre varmt solskinn av ros.»

Når man blar i alt som er skrevet og diktet finner man så mye godt som f.eks. fra Jørg Zink's En hilsen til deg --

*Jeg må få ønske at du får leve
og stå i lyset også når det blir vinter.*

*For årstidene har sine lover,
og frosten har også sin betydning.
Også kjærligheten må iblant tåle at den måe tie,
at den vender seg innover.*

*Også troen trenger tid, tid til å tie og lukke seg inne.
Også sjelen trenger tid til å høre
for å finne Guds tanker.*

*Jeg ønsker at du og må få oppleve
vinterens is som Guds herlighet.*

Og fra Andreas Borch Sandsdalen henter vi følgende dikt:

*I dag vil jeg velge de ord
som tenner et smil på et kinn
som fyller med sol et sinn
hvor gråheten bor.*

*I dag vil jeg tie med alt
som ikke er kjærlig og godt,
med alt som er surt og smått
og kultent og kaldt.*

*I dag vil jeg bruke de ord
som varmer og bare gjør vel,
som bærer bort fra meg selv
og gjør meg til bror.*

Så når i den siste måned i året sola nesten er borte, gir salige Martin Luther oss dette å tenke på:
Hvis Gud lot sola stå opp bare én gang i året, så ville en feire denne dagen med en stor takke- og gledesfest. Men når det skjer hver dag, hvor mange tenker så virkelig over det ?

En hjertelig hilsen til dere alle med gode ønsker for den lysets fest og høytid som ligger foran.

BBV

